

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414202204
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4414202204.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: W. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. Y., Z. XX, zast. Advokátska kancelária Lion Law Partners s. r. o., so sídlom Banská Bystrica, Komenského 14 A, IČO: 36 862 461, proti žalovanému: Allianz-Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 85.579,60 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 9. júna 2016 č. k. 10C/29/2014-367 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa úroku z omeškania zo sumy 27.545,54 eura m e n í tak, že žalobu v tejto časti zamietla.

V napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa úroku z omeškania zo sumy 5.040,09 eura sa rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 10.000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 27.545,54 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 255,62 eura od 19. 02. 2013 do zaplatenia, 8,25 % ročne zo sumy 27.289,92 eura od 19. 11. 2013 do zaplatenia, všetko do 15 dní po právoplatnosti rozsudku. V zostávajúcej časti súd návrh zamietol a rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 420 ods. 1, § 444, § 441, § 450 ods. 1, § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, § 4 ods. 1, 2 písm. a), § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. v platnom znení o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V prvom rade sa súd prvej inštancie zaoberal čiastočným späťvzatím žaloby. Po pripustení zmeny žaloby sa predmet konania vymedzil na zaplatenie 85.579,60 eura s príslušenstvom. Podaním zo dňa 04. 02. 2016 vzal žalobca žalobu v časti istiny vo výške 10.000 eur, pozostávajúcej z náhrady nemajetkovej ujmy späť. K čiastočnému späťvzatiu došlo po začatí pojednávania, žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil, a preto bolo konanie v tejto časti zastavené podľa § 96 ods. 1, 3 OSP. V zostávajúcej časti súd dospel k záveru, že žaloba je podaná dôvodne len sčasti. Zostávajúca časť pozostáva z nároku na zaplatenie bolestného, náhrady na strate na zárobku počas PN, nákladov spojených s liečením a zo sťaženia spoločenského uplatnenia. Žalobca si svoj nárok uplatnil priamo voči poisťovni, a to v súlade s § 15 ods. 1 ZoPZP. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu dospel súd prvej inštancie k záveru, že v prípade bolestného žalovaná v konečnom dôsledku vyplatila žalobcovi viac, ako mu náleží, pretože vyplatených bolo 13.150 eur oproti súdom zistenej sume 12.096,54 eura, a preto v časti bolestného žalobu zamietol. V prípade ďalších dvoch nárokov, teda nároku na vyplatenie straty na zárobku počas PN a nároku na zaplatenie nákladov spojených s liečením, medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaná

vykonala krátenie o 30% z dôvodu ňou vnímanej miery spoluzavinenia poškodeného, pričom takéto krátenie predstavovalo 330,30 eura a 53,13 eura. Súd z uvedených dôvodov ustálil mieru spoluzavinenia poškodeného v rozsahu 10%, a preto stanovil, že žalovaná je povinná doplatiť žalobcovi 220,20 eura v prípade straty na zárobku počas PN a 35,42 eura pri nákladoch spojených s liečením. Pri nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia na základe dvoch znaleckých posudkov ustálil jeho výšku v sume 46.216,80 eura, z čoho po odrátaní spoluzavinenia poškodeného v rozsahu 10% predstavuje výška sťaženia spoločenského uplatnenia 41.595,12 eura. Keďže žalovaná z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia už zaplatila žalobcovi 14.305,20 eura, žalovanej zostáva zaplatiť žalobcovi rozdiel uvedených súm, teda 27.289,92 eura. Súčet posledných troch nárokov tak tvorí konečnú priznanú istinu 27.545,54 eura, ktorému nároku súd prvej inštancie vyhovel a vo zvyšku žalobu zamietol. Súd dodal, že v konaní neboli vzhľadnuté žiadne dôvody osobitného zreteľa uvedené v § 450 Občianskeho zákonníka, pre ktoré by bolo potrebné náhradu škody primerane znížiť. Za rozhodujúcu okolnosť považoval, že dopravnú nehodu zaviniť neúmerným prekročením povolenej rýchlosti v obci O., ktorého motorové vozidlo bolo v čase dopravnej nehody poistené povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. O úroku z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Jeho počiatok súd prvej inštancie určil na 19. februára 2013. Vychádzal pritom z názoru, že žalovaná mohla prvýkrát získať poznatok o tom, kto je zodpovedný za dopravnú nehodu, dňom právoplatnosti trestného rozsudku prvostupňového súdu, t.j. dňom 3. novembra 2012, od ktorej doby jej začala plynúť 3- mesačná lehota podľa § 11 ods. 6 písm. a) ZoPZP, teda do 3. februára 2013, pričom povinnosť poskytnúť poistné plnenie v zmysle § 11 ods. 7 ZoPZP bolo do 15 dní, teda do 18. februára 2013. Najbližším ďalším dňom 19. februára 2013 sa žalovaná prvýkrát dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca požadoval v prípade nároku na zaplatenie straty na zárobku počas PN a v prípade nákladov spojených s liečením úrok od 30. októbra 2012, a preto v tomto prípade boli úroky z omeškania priznané od 19. februára 2013 a v zostávajúcej časti bol návrh zamietnutý. V prípade sťaženia spoločenského uplatnenia žalobca požadoval úroky z omeškania od 19. novembra 2013, teda menej, ako by mu prináležalo, a keďže v tejto časti je súd viazaný návrhom, boli žalobcovi priznané úroky z omeškania od navrhovaného dátumu 19. novembra 2013. Súd uviedol, že pre mimoriadnu zložitost' veci o trovách konania rozhodne od 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej podľa § 151 ods. 3 OSP. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 7. júla 2016 č. k. 10C/29/2014-412 uložil žalovanej, aby v lehote 10 dní zaplatila súdny poplatok za odvolanie v sume 409 eur.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, a to len v časti, ktorou súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 255,62 eura od 19. 02. 2013 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 27.289,92 eura od 19. 11. 2013 od zaplatenia. Vzhľadom k tomu, že žalovaný je v tomto prípade poisťovateľ, úrok z omeškania sa spravuje osobitným režimom upraveným v zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Skutočnosť, že k určitému dátumu nadobudol právoplatnosť rozsudok v trestnom konaní sama o sebe nezakladá povinnosť žalovaného ako poisťovateľa plniť, ako to uviedol vo svojom rozhodnutí súd. Poisťovňa plní po preukázaní, že za škodu zodpovedá jej poistený len tie uplatnené nároky, ktoré sú dôvodné a preukázané. Poukázal na ustanovenie § 11 ods. 3 o PZP a uviedol, že z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že poisťovateľ má povinnosť v lehote 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného buď skončiť prešetrovanie škodovej udalosti a oznámiť výšku poistného plnenia, alebo poskytnúť písomné odôvodnenie zamietnutia, resp. zníženie poistného plnenia. Za predpokladu, že poisťovňa túto povinnosť splní, nevzniká poškodenému v zmysle § 11 ods. 8 zák. o PZP právo uplatňovať úrok z omeškania. V písomnom podaní zo dňa 06. 03. 2014 preukázali, že zákonnú povinnosť si žalobca splnil. Žalobca nahlásil škodovú udalosť hlásením zo dňa 13. 04. 2012, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 17. 04. 2012. Spolu s týmto hlásením bolo doručené aj uplatnenie nároku na náhradu škody. Listom zo dňa 19. 04. 2012, teda v zákonnej 3-mesačnej lehote žalobcovi písomne oznámili dôvod, pre ktorý nie je možné jeho nároky vysporiadať. Týmto si splnili zákonnú povinnosť, a preto žalobcovi nevzniklo právo na zaplatenie úroku z omeškania. Povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP sa vzťahuje na prvé oznámenie poškodeného o škodovej udalosti, nie na každé uplatnenie jednotlivého nároku na náhradu škody. Žalovaný si zákonnú povinnosť splnil aj pri každom jednom uplatnení nároku na náhradu škody zo strany žalobcu. Bezprostredne po zistení právoplatnosti rozsudku v trestnom konaní oznámili výšku poistného plnenia, ktoré bude vyplatené, ako aj dôvody, pre ktoré pristúpili ku kráteniu poistného plnenia a pre ktoré odmietli plniť jednotlivé položky. Uvedené oznámenie bolo zaslané v 3-mesačnej lehote od právoplatnosti trestného rozsudku. SSU si žalobca uplatnil listom zo dňa 25. 10. 2013 a 11. 11. 2013. Žalovaný listom zo dňa 22. 11. 2013 oznámil

výšku poistného plnenia, ktoré bude vyplatené, ako aj dôvody, pre ktoré pristúpil ku kráteniu poistného plnenia a odmietol plniť jednotlivé položky. Žalovaný si riadne splnil povinnosti podľa § 11 ods. 6 zák. o PZP a žalobcovi preto nevzniklo právo na zaplatenie úroku z omeškania. To, že žalobcovi neplnili automaticky celý uplatnený nárok, neznamená, že sa s plnením dostali do omeškania. Nároky, ktoré s riadnym odôvodnením odmietli vyplatiť boli medzi stranami sporné, teda neexistoval právny dôvod na ich dobrovoľné uhradenie. Až autoritatívne rozhodnutie súdu mohlo medzi stranami založiť vzťah, na základe ktorého bolo jasne stanovené, ktoré nároky sú dôvodné a žalovaný má povinnosť ich plniť. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že v časti úroku z omeškania žalobu zamietne.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj žalobca, a to z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napadnutý rozsudok navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 26. októbra 2017 č. k. 9Co/602/2016, 9Co/603/2016 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa úroku z omeškania zo sumy 27.545,54 eura potvrdil. V napadnutej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.040,09 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 127,81 eura od 19. 02. 2013 do zaplatenia a 8,25% ročne zo sumy 4.621,68 eura od 19. 11. 2013 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobca i žalovaný. Žalobca podal dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP proti výroku odvolacieho rozsudku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej zamietajúcej časti a proti výroku prvostupňového rozsudku, ktorým žalobu zamietol. Žalovaný podal dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP proti potvrdzujúcemu a zmeňujúcemu výroku odvolacieho súdu, aj to iba čo do rozhodovania o úroku z omeškania. Podľa názoru žalovaného výška spornej čiastky úroku z omeškania predstavuje sumu 7.665,60 eura, keďže žalovaný uhradil žalobcovi istinu v sume 27.545,54 eura na základe rozsudku prvoinštančného súdu dňa 13. júla 2016 a istinu v sume 5.040,09 eura žalovaný uhradil žalobcovi na základe odvolacieho rozsudku dňa 12. decembra 2017.

6. O dovolaniach žalobcu a žalovaného rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 27. mája 2020 č. k. 7Cdo/109/2018-559 tak, že rozsudok Krajského súdu v Nitre z 26. októbra 2017 sp. zn. 9Co/602/2016 vo výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa úroku z omeškania zo sumy 27.545,54 eura a vo výroku, ktorým zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti, v časti výroku "s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 127,81 eura od 19. 02. 2013 do zaplatenia a 8,25% ročne zo sumy 4.621,68 eura od 19. 11. 2013 do zaplatenia, a to všetko" zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie žalobcu odmietol.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zrušení veci Najvyšším súdom SR v uvedenom rozsahu a opätovnom preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch a konania, ktoré mu predchádzalo bez prejednanja na nariadenom odvolacom pojednávaní podľa § 385 ods. 1 CSP dospel k záveru, že v napadnutej časti týkajúcej sa úroku z omeškania zo sumy 27.545,54 eura je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmeniť a žalobu v tejto časti zamietnuť a v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa úroku z omeškania zo sumy 5.040,09 eura je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť, aj keď z iných právnych dôvodov.

Predmetom konania bolo pôvodne zaplatenie sumy 75.579,60 eura s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.690,20 eura od 21. 04. 2012 do zaplatenia, s 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 283,43 eura od 30. 10. 2012 do zaplatenia a s 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 68.382 eur od 19. 11. 2013 do zaplatenia titulom náhrady škody, ktorá pozostávala z nároku na bolestné v sume 6.690,20 eura, náhrady straty na zárobku počas PN v sume 330,30 eura, nákladov na liečenie v sume 53,13 eura a sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 68.382 eur. V priebehu konania žalobca rozšíril žalobu o zaplatenie 10.000 eur titulom nemajetkovej ujmy a táto zmena petitu bola uznesením súdu prvej

inštancie č. k. 10C/29/2014-134 zo dňa 05. 09. 2014 pripustená. Neskôr vzal žalobca žalobu o úhradu nemajetkovej ujmy späť a predmetom konania zostali nároky tak, ako boli uplatnené v pôvodnej žalobe.

9. Podľa § 455 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

10. Najvyšší súd SR v zrušujúcom uznesení uviedol, že ZoPZP upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Z ustanovenia § 1 ods. 2 tohto zákona vyplýva, že ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

11. Podľa § 11 ods. 6 ZoPZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti:

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

12. Podľa § 11 ods. 7 ZoPZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

13. Podľa § 11 ods. 8 ZoPZP, ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (§ 517 ods. 2 OZ).

14. Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/212/2017 uviedol, že pre zákon č. 381/2001 Z. z. ako pre špeciálny právny predpis upravujúci určitú oblasť poistenia vo vzťahu k Občianskemu zákonníku platí, že jeho ustanovenia majú prednosť pred ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Túto prirodzenú právnu zákonitosť zaviedol zákonodarcia v ustanovení § 1 ods. 2. Pravidlo, aby zákon stanovil inak, nemožno chápať doslovne požiadavkou, aby bol Občiansky zákonník aplikovaný na všetky prípady, kedy zákon č. 381/2001 Z. z. výslovne jeho aplikáciu nespochybuje. Znamená to, že v prípadoch, keď zákon č. 381/2001 Z. z. určuje rozsah práv a povinností odlišne od Občianskeho zákonníka, je namieste vylúčené použitie zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka, avšak tam, kde zákon neustanovuje žiadnu odlišnosť od Občianskeho zákonníka, nie je dôvod neaplikovať Občiansky zákonník. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania je upravená v § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. a je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zák. č. 381/2001 Z. z. Z právnej úpravy možno vyvodiť, že umožňuje úročenie poistného plnenia v tých prípadoch, keď si poisťovateľ nespĺní svoju povinnosť uloženú mu v súvislosti so šetrením poistnej udalosti, a tiež, keď poškodenému zašle oneskorené vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poisťovateľ odmietol poskytnúť poistné plnenie, t.j. povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. Jej účelom je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Poskytnutie dôkladného vysvetlenia poškodeným osobám v ustanovenej lehote chráni rovnako aj poisťovateľa pred uložením sankcie - úroku z omeškania.

15. Vo veci sp. zn. 3Cdo/145/2017 najvyšší súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade si žalovaná splnila povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z. tým, že listom .... poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie, ktoré si žalobca od nej nárokoval ... Správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plnenie je pritom irelevantný, nakoľko v zmysle citovaného uznesenia je poisťovateľ povinný len poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému, čo v prejednávacom prípade žalovaná ako poisťovateľ v lehote troch mesiacov aj splnila. To, že žalovaná neodôvodnila odmietnutie poistného

plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. do omeškania ... Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z.

16. Rovnako v okolnostiach posudzovanej veci si žalovaný splnil všetky zákonom požadované jej povinnosti, keď najskôr na základe oznámenia žalobcu 13. apríla 2012 v stanovenej lehote poskytol žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť poisťné plnenie a po právoplatnosti trestného rozsudku žalovaný listom z 13. decembra 2012 oznámil žalobcovi výšku poisťného plnenia (bolestné, strata na zárobku počas PN, náklady spojené s liečením), dôvod 30% krátenia poisťného plnenia, ako dôvody neakceptovania niektorých položiek. Následne riadne a včas žalovaná plnila aj na základe rozhodnutí oboch nižších súdov, ktoré rozhodovali o výške náhrady škody, keď prvostupňový súd určil spoluzavinenie žalobcu v rozsahu 10% a odvolací súd určil, že žalobca nenesie žiadne spoluzavinenie.

17. Na základe uvedeného odvolací súd v tejto veci dospel k záveru, že žalovaný si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 ZoPZP splnil, nebol preto povinný uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostal s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 ZoPZP.

18. Najvyšší súd SR týmto rozhodnutím dovolanie žalobcu ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

21. Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol po rozhodnutí dovolacieho súdu už len výrok, ktorým súd prvej inštancie priznal úrok z omeškania zo sumy 27.545,54 eura a zamietajúci výrok, z neho však len zamietnutie v úroku z omeškania (zmeňujúci výrok a priznanie istiny v sume 5.040,09 eura je už právoplatné).

22. Odvolací súd po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne a v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, z ktorého následne aj odvolací súd vychádzal. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že dňa 27. 09. 2011 došlo k dopravnej nehode, a to zrážke bicykla, na ktorom sa nachádzal žalobca s osobným motorovým vozidlom Škoda Forman, EČV: NZ XXXDB, ktoré riadil O. J., ktorý mal u žalovaného v čase dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie. Obžalovaný O. J., nar. XXXX bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T 119/2012 zo dňa 17. 10. 2012 uznaný vinným, že dňa 27. 09. 2011 o 7.30 hod. riadil osobné motorové vozidlo značky Škoda Forman, EVČ: E po E. ulici v E. Y. rýchlosťou najmenej 82 km za hodinu, v dôsledku čoho narazil do poškodeného cyklistu - žalobcu, odbočujúceho vľavo bez toho, aby včas dal znamenie o zmene smeru svojej jazdy a spôsobil mu tak šokový stav vyžadujúci operačnú revíziu brušnej dutiny pre podozrenie zo zakrvácania v brušnej dutine, sériovú zlomeninu rebier obojstranne so stratou stability hrudného koša s pomliaždením pľúcneho parenchýmu s respiračnou nedostatočnosťou, luxáciou pravého ramenného kĺbu, zlomeniny ľavej lopatky bez posunu úlomkov, tržnej rany v oblasti záhlavia a traumatické odchlípenie kože v oblasti predkolenia s predpokladanou dobou liečenia a pracovnej neschopnosti v trvaní najmenej 4 mesiace, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona a za to mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky. Zároveň bol obžalovanému uložený trest zákazu viesť motorové vozidlo na dobu 1 rok.

23. Titulom bolestného odvolací súd priznal žalobcovi sumu 290,60 eura, čo predstavuje rozdiel medzi sumou 13.440,60 eura (855 bodov x 15,72 eura) a žalovaným už vyplatenou sumou 13.150 eur. Titulom straty na zárobku priznal žalobcovi sumu 110,10 eura, pričom vychádzal z toho, že výška

krátenia žalovaného z tohto titulu nebola sporná a predstavovala sumu 330,30 eura (pri zohľadnení 30% spoluzavinenia žalobcu), súd prvej inštancie priznal žalobcovi z tohto titulu sumu 220,20 eura (pri zohľadnení 10% spoluzavinenia žalobcu) a rozdiel potom predstavuje sumu 110,10 eura. Titulom nákladov na liečenie priznal žalobcovi sumu 17,71 eura, pričom vychádzal z toho, že výška krátenia žalovaného z tohto titulu nebola sporná a predstavovala sumu 53,13 eura (pri zohľadnení 30% spoluzavinenia žalobcu), súd prvej inštancie priznal žalobcovi z tohto titulu sumu 35,42 eura (pri zohľadnení 10% spoluzavinenia žalobcu) a rozdiel potom predstavuje sumu 17,71 eura. Čo sa týka nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia, z tohto titulu priznal odvolací súd žalobcovi sumu 4.621,68 eura, čo predstavuje rozdiel medzi sumou 46.216,80 eura (2600 bodov x 15,72 eura + 340 bodov x 15,72 eura) a žalovaným už vyplatenou sumou 14.305,20 eura a sumou, ktorá bola žalobcovi priznaná právoplatným rozhodnutím súdu prvej inštancie v sume 27.289,92 eura z tohto titulu. Titulom všetkých žalobcom uplatnených nárokov potom odvolací súd priznal žalobcovi navyše oproti rozhodnutiu súdu prvej inštancie sumu 5.040,09 eura (290,60 eura + 110,10 eura + 17,71 eura + 4.621,68 eura), čo predstavuje 10% krátenie týchto súm súdom prvej inštancie z dôvodu ním zohľadneného spoluzavinenia žalobcu, s čím sa odvolací súd nestotožnil. V tomto rozsahu došlo podľa § 388 CSP k zmene napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti, pričom keďže odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil a k zmene došlo len z dôvodu iného právneho posúdenia veci, avšak vychádzajúc z právnych predpisov, z ktorých vychádzal aj súd prvej inštancie, odvolací súd rozhodol vo veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania.

24. V žalovaným namietanej časti, a to k priznaniu úroku z omeškania, bol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 455 CSP viazaný právnym názorom dovolacieho súdu a ohľadom úroku z omeškania dospel k záveru, že žalovaný splnil všetky zákonom požadované povinnosti, keď najskôr na základe oznámenia žalobcu 13. apríla 2012 v stanovenej lehote poskytol žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť poisťné plnenie a po právoplatnosti trestného rozsudku žalovaný listom z 13. decembra 2012 oznámil žalobcovi výšku poisťného plnenia (bolestné, strata na zárobku počas PN, náklady spojené s liečením), dôvod 30% krátenia poisťného plnenia, ako dôvody neakceptovania niektorých položiek. Následne žalovaný riadne a včas plnil na základe rozhodnutia súdu prvej inštancie, a to istinu v sume 27.545,54 eura dňa 13. júla 2016 a istinu v sume 5.040,09 eura žalovaný uhradil žalobcovi na základe odvolacieho rozsudku dňa 12. decembra 2017. Žalovaný tak istiny priznané rozhodnutiami súdu splnil v lehotách určených mu súdnymi rozhodnutiami, preto sa do omeškania nedostal. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa úroku z omeškania zo sumy 27.545,54 eura podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol a v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa úroku z omeškania zo sumy 5.040,09 eura rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. Keďže súd prvej inštancie o trovách konania vo veci nerozhodoval (vymienil si o nich rozhodnúť podľa § 151 ods. 3 OSP do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej) a dovolací súd uviedol, že v novom rozhodnutí rozhodne súd o trovách pôvodného konania a trovách dovolacieho konania (bod 21. uznesenia NS SR) a výrok rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/602/2016, 9Co/603/2016 zo dňa 26. októbra 2017 nebol dovolacím súdom zrušený, odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).